

Poštovani!

Debela sjena godišnjih odmora, idealno vrijeme za javne rasprave o delikatnim temama poput GUP-a glavnog grada ili za potihom skandalozno i upitno ponovno izdavanje Okolišne dozvole za potpuno promašeni CGO Marišćina. Slično poštivanje javnog mišljenja i političkog pluralizma od koalicijskih partnera vladajućih.

Nije li gubitak okolišne dozvole za rad CGO Marišćina na Upravnom sudu zbog brojnih problema i višegodišnjeg širenja smrada iz "modernog" centra za obradu smeća bila prilika za svojevrsni "reset" državnog pristupa ovom komunalnom pitanju?

Prilika za otklon od interesnih skupina koje u ime Hrvatske troše EU i nacionalna sredstva na promašeni koncept i pogrešnu tehnologiju?

Primjer takvog trošenja, makar se u statistici povlačenja EU sredstava bilježi kao uspjeh, jest upravo ovaj CGO iznad Rijeke, već prilično poznat po neuspjehu u ispunjavanju projektiranih vrijednosti, po velikim financijskim problemima i za grad Rijeku i Primorsko-goransku županiju, a možda ponajviše i po dugotrajnom smradu koji se iz centra gotovo kontinuirano širi i zbog kojeg prosvjeduju stanovnici Viškova, koji su uostalom, udruživši se i digli te dobili tužbu na Upravnom sudu u Rijeci.

No, nadležni ministar, po već viđenom pristupu i poštivanju suda čeka koji tjedan te ponovno izdaje Okolišnu dozvolu, ne mareći ni za čim posebno, pa niti što je lokalno stanovništvo, protivno najavama u skupo plaćenoj projektnoj dokumentaciji izloženo ugrozi temeljnih životnih uvjeta.

Stoga, nema još uvijek nade da će se izdašni EU fondovi, barem što se gospodarenja otpadom tiče, ulagati u opću javnu korist.

Korist za sada ostaje jedino u rukama klijentelista i lobista, što domaćih, što stranih.

Kamo sreće da se takvom lakoćom financiraju sortirnice, kompostišta i centri za ponovnu uporabu, bez čega nije moguće otpad kao sirovinu vratiti u gospodarstvo.

To je kružno gospodarenje otpadom o čemu uostalom govori i sam ministar, makar djelima to ne pokazuje, ustrajući u tome da investicijski primat daje megalomanskim centrima poput Lećevice, Babine gore, Lučino razdolje i sličnim.

Svi od reda smješteni na krajnje problematičnim lokacijama, a po sadržaju nesposobni ispunjavanju sektorskih ciljeva.

Baš kao već izgrađeni Marišćina i Kaštijun.

Srdačan pozdrav i zahvaljujem na objavi u Vašem mediju!